

6. Я В А.

Олеся і Маруся впадають зправа (не разом), Гандзя й Катерина зліва. У кожної в руках клунок із "провіянтom". Побачивши себе, пристають і зиркають цікаво й здивовано одна на одну. Посміхаються силувано.

ГАНДЗЯ: (по хвилині) О... о... о...

МАРУСЯ: А... а... а..

ОЛЕСЯ: О... о... ..

КАТЕРИНА: Гм... гм...

ОЛЕСЯ (обі): Гм... гм...

МАРУСЯ: Гм... гм...

КАТЕРИНА: Гм... гм..

ГАНДЗЯ: Куди ж ви так, дівчатка... пустилися..?

МАРУСЯ: Та ось так... А... а ви куди?

ГАНДЗЯ: Та ось так... о...

ДІВЧАТА (не разом): Ага... ага...

ГАНДЗЯ: Агі..! Пек-за-пек! Ба чого ж ми тут поставали... неначе не бачили себе ніколи?! Ходім!

ОЛЕСЯ: Ідть... ідть... Я зачекаю ще тут хвилюку...

МАРУСЯ: Я, сестро, теж подожду тут трохи...

КАТЕРИНА: І я... Мені теж не спішно...

ГАНДЗЯ: Ну... то й я подожду тут...

ВСІ (декілька хвиль мовчать і зиркають на себе зпід лоба).

ГАНДЗЯ: А я собі ось сяду... Ноги болять стояти... (Сідає, клунок кладе біля себе).

КАТЕРИНА: І справді... (Сідає. Клунок як у Гандзі).

ОЛЕСЯ: І мені б сісти... (Сідає й собі з клунком побіч).

МАРУСЯ: Або я що? Ноги в мене теж не зі заліза... (Сідає, клунок ставить поруч себе, як останні).

Всі (Знову мовчать якусь хвилину).

КАТЕРИНА: І незнатоньки, коли вони прийдуть..?

ВСІ (цікаво): Хто? хто? хто?

КАТЕРИНА: Та "ігомосць"... паски святити... аво (показує на клунки).

ВСІ (регочуть).

7. Я В А.

ПАЛАЖКА (праворуч): Олеся... Олеся..!

ОЛЕСЯ: Я тут, бабусю! (Схопилась).

ПАЛАЖКА: Та я забула тобі дитинко сказати, щоби ти наказала тому своєму стрільцеві, щоб фляшки нам при нагоді віддав... "Паметайси", дитинко... (Пішла).

ОЛЕСЯ: (спаленіла): Добре... бабусю..!